

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Saeuit in repugnantes. n. 4.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

4
P R Æ F A T I O.

(quod pallium vocant) conferenda : neque solum pecunia in cameram Apostolicam importatio, quacumque de causa spirituali, interdicitur, sed & gratia cuiusvis, aut licentia impetratio. Anno denique trigesimo quarto, iisdem publicis regni Comitibus tribuitur Regi non nomen inane (ut aiebant) sed cum nomine, honor, dignitas, Priuilegia, Auctoritas, prouentus supremi in terris Capitis Ecclesie Anglicanæ, immediate sub Deo, & Christo Iesu, cum potestate visitandi, cum opus esset, aut liberet, & quosuis errores, aut hareses, seu Cleri seu Populi, corrigendi. Pro cuius potestatis executione, non ita multo post constitutus est Regis Vicarius Generalis in Causis Ecclesiasticis, Thomas Cromwellus, homo Laicus, & humili, ut ferunt, loco natus, cum priuilegio precedendi ipsum Cantuariensem Archiepiscopum regni Primatem in publicis consessibus.

Henricus
se dicit Ca-
put Eccle-
siae Angli-
canæ.
Anno 26.
c. 1.
An. Henri-
ci 31. c. 1.
Stuit in
repugnab-
tes.

VI. Inde sauitum in Religiosos & doctos omnes, qui summam in Ecclesiasticis Auctoritatem Regi negarent. Familia Religiosa dissipata, ædes diruta, bona primum Regis addicta arario, tum donatione, & venditione, commutatione dispersa, atque in manus priuatorum deriuata. Quindecim Superiores Monasteriorum constantiam in sustinenda summi Pontificis Prærogatiua ultimo luerunt supplico. Monachi ad aliorum terrorem supra quinquaginta fame, pedore carcerum, suspensio periere, totidem fere eruditi Sacerdotes; præter duo orbis lumina, Ioannem Fisherum Episcopum Roffensem, & Thomam Morum, non ita pridem Regni Cancellarium. Neque Cælitæ fuere immunes: Thomas Cantuariensis Episcopus (quem annis prope quadringentis coluerant Martyrem) in ius vocatus, Regiæ Maiestatis læsa condemnatus, & exustus, ne quidem locum deinde tenere potuit in indice quocumq; Sanctorum; ut nemini mirum videri debeat Pape appellationem ex omnibus libris inscriptionibusq; sublatam: quanquam non sine admiratione cogitari potest, paucissimis annis tam atrocia, non solum in Catholicè sentientes à nuperrimè tam Catholico Rege admessa esse facinora, sed paria Hæreticis in loca sacra diuosq; scelera esse perpetrata; atque cum Regem qui Lutherum tum primum erigentem cornua, eiusque fatum edito doctissimo Commentario, proscripisset, Lutheri prolem alteram fouisse, fructus doctrinæ adamasse: sed quid non mortalia pectora cogit, Auri, luxus, vindicta fames?

Edeuardus
idem ius
Capitis as-
sumit.

V. Iam Schisma hæresi strauerat viam, & quæ à capite diuisa erant membra saniem hauserant; quam sublato Henrico 31 qui nouenem filium Edwardum, Regni Hæredem, sub tutela habebant, longè lateque sparserunt; Prima cura fuit dignitatem Capitis Ecclesie Anglicanæ, quam Henricus assumerat, in Rege puero tueri. Eo ex capite confestim lege lata dicitur electio Episcoporum, non iam ad capitula, Rege consentiente, sed ad Regem solum pertinere, Episcopos nihil debere suo, sed Regis nomine cuncta iubere: Regis Insignia suis quemque oportere sigillis inscribere: læsæ Majestatis crimen fore scripto asserere vel Regem non esse, vel Pontificem